

[Hans Hansen.]

enhver Tid selv kan bestemme, hvornaar Tilskuddet skal falde bort, maa jeg maa- ske have Lov til at henvise til, hvordan Finansloven ser ud, at de Bevillinger, der er opført paa Finansloven, i Aarevis kommer tilbage, og at det er uhyre vanskeligt at slette en Bevilling, som først er optaget paa Finansloven.

Jeg vilde gerne i denne Forbindelse sige, at som hele den økonomiske Situation i Øjeblikket ligger — og det er vistnok rigtigt, at baade Kornprisernes Fald og Nedsættelsen af Diskontoen netop er Forløbere for nedadgaaende Konjunkturer —, er der Grund til at tro, at naar Forholdet i Øjeblikket er, som det er med Sukkerroevl og Kornavl, saa vil det blive ringere ad Aare, og saa vil jeg tillade mig at mene, at det vil være ulige vanskeligere at slette en saadan Anmærkning, naar den først er optaget.

Naar den højtærede Indenrigsminister siger, at der er en saadan afgørende Forskel, vil jeg gerne heroverfor sige, ogsaa i Anledning af den Bemærkning, der blev fremsat om, at jeg ved andre Lejligheder havde angrebet den højtærede Indenrigsminister og hans Parti for deres Stilling til Frihandel eller Beskyttelse, at det, der her er givet Udtryk, var det, der altid havde været den højtærede Indenrigsministers og hans Partis Opfattelse. Det, jeg har gjort — og jeg nægter ikke, at jeg nu og da har nærret Tvivl om, hvordan det radikale Venstres Stilling var til Frihandel eller Beskyttelse —, er, at jeg har nærret Tvivl om, hvorvidt hele denne Frihandelstendens var ægte, og har udtalt, at for mig var det saadan, som det radikale Venstre havde Hestene for begge Enden af Vognen i Frihandelsspørgsmaalet, men det, der er sket her i Dag, er kun, at det er dokumenteret af den højtærede Indenrigsminister, at den Opfattelse, jeg har fremført, er rigtig, skønt det altid tidligere er blevet benægtet. Det, der er sket, er i Virkeligheden kun, at det er blevet bevist ved disse Udtalelser, at den højtærede Indenrigsminister er i Stand til lige saa hurtigt som den nuværende højtærede Statsminister at gøre Vendingen fra Frihandelsmand til Beskyttelsesmand. Det er lige redeligt at være Tilhænger af Frihandel som at være Tilhænger af Beskyttelse, men man kan ikke være begge Dele, man kan ikke være frihandelsvenlig Protektionist.

Hverken nogen af Ordførerne for Partierne eller den højtærede Handelsmi-

nister har med et Ord gjort Indvending imod den Fremstilling, den Beregning, jeg gav med Hensyn til Rentabiliteten af Sukkerroedyrkningen her i Landet, sammenlignet med Kornavl. Jeg har bevist, at det i Øjeblikket ikke er mindre rentabelt at dyrke Sukkerroer end at dyrke Byg. Og hvis jeg vilde foretage den Beregning, som de allerfleste af vore store Gaarde her i Landet foretager, og regne Sukkerroevallig Brak, saa er det klart, at Beregningen i endnu højere Grad vil falde ud til Fordel for Rentabiliteten af Sukkerroedyrkningen. Naar man overhovedet ikke har prøvet paa at røre ved dette Argument, maa jeg mene, at det er rigtigt, at det ikke er mindre rentabelt i Øjeblikket at dyrke Sukkerroer end at dyrke Byg. Naar man derfor vil give Tilskud til en Gren af Landbruget, som ikke er ringere stillet end andet, er det et Overgreb mod Befolkningen, der skal betale til en saadan Erhvervsgren, som ikke trænger i højere Grad end andre. Det bliver interessant, naar ærede Medlemmer af det radikale Venstre med det ærede Medlem Hr. Holdgaard i Spidsen skal ud og forklare jydsk Husmænd med daarlig Jord, at det er Udtryk for Retfærdighed, at de skal betale til Herremændene paa Lolland-Falster, i Sydsjælland, Vestsjælland, paa Fyn og paa Kolding-Egnen, som faar den største Fordel, fordi de, naar de faar Statstilskud til at dyrke Sukkerroer, kan spare Brakmarken; det er dem, der faar den største Fordel ved den Foranstaltning, der her bliver truffet. Lige saa interessant skal det blive, naar ærede Medlemmer af det radikale Venstre her paa Sjælland med det ærede Medlem Hr. Andreasen (Forsinge) som Formand for Husmændene skal ud og forklare Husmændene, der vedtog Køge-Resolutionen og har fastholdt den Gang paa Gang, netop det samme.

Det er interessant, at baade Formanden og Direktøren for Andelsfabrikken i Nykøbing — naturligvis med Forbehold — har frabedt sig Statstilskud. Var det ikke en Tanke, at de Fabrikker, som frabeder sig Tilskud, kan blive fri? Var det ikke ogsaa en Tanke, at de Dyrkere her i Landet, som ikke ønsker et saadant Statstilskud, en saadan Almissee, kan blive fri? Jeg melder mig straks som en af dem, der ønsker at være fri, thi dette Tilskud er unødvendigt, idet den paagældende Produktionsgren, som jeg har paavist, ikke er mere i Krise end mange andre. Det vilde være rimeligt at fritage de Mennesker, som ikke ønsker at faa Tilskud, og jeg